

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 1. — ŠTEV. 1.

NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 2, 1918. — SREDA, 2. JANUARJA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

Z laške fronte.

SILNI SNEŽNI NAPADI SO PREPREČILI NEMŠKO PRODIRANJE V ITALIJO. — AVSTRIJCI IN NEMCI SO SE VSTAVILI V TIROLAH. — ZRAČNI NAPAD NA PADOVO. BOMBE SO UNIČILE STARINE, KI SO BILE NEPRECEKLJIVE VREDNOSTI. — NAPADALCI SO IZVRŠILI TROJE NAPADOV. — BAZILIKO SV. ANTONA PADOVANSKEGA JE ZGORELA.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Genova, Italija, 31. decembra. — Ob švicarsko-italijanski ter avstrijsko-švicarski meji in v Tirolah neprestano sneži.

Neka brzjavka iz Chiasso, kjer stražijo švicarski vojaki italijansko mejo, pravi, da so bile avstrijske in nemške čete zadržane na tirolski fronti. Veliko vozov Rdečega križa ter transportov s hrano stoji na gorskih prelazih in čete centimetrov zaveznikov so čisto izolirane ter so že nekaj dni brez hrane.

Vojaske vlaki iz Trenta, katerih namen je preskrbovati avstrijsko fronto, ne vozijo.

Veliko število vojakov pod poveljstvom generala Hoetendorfa se prizadeva izčistiti tračnice. Dočler se jim to ne posreči, bodi vstavljene vse operacije proti Italiji.

London, Anglija, 1. januarja. — Danes je bilo izdano slednje poročilo, ki govori o operacijah angleških čet na italijanski fronti: Angliji ki vrhovni poveljnik v Italiji naznani, da so ostali Italijani ob koncu starega leta v svoji ofenzivni črti na Monte Grappa ter na Asiago planoti ter da to svojo pozicijo neprestano utrjujejo. Snega je padlo le malo. Včeraj so Francozi napredovali pri Monte Temba, kar je vzbudivo splošno zadovoljstvo.

Angleške čete so napravile par malih toda uspešnih pohodov onstran reke Piave. Prekoračeno reke je v tem letnem času zelo težavno.

Angleška artilerija in zračni brodovje nadzorujeta s svojimi uspehi in v januarju so raznih baterij.

Sovražni zrakoplovi so zadnje dni precej močno napadali, da se maščujejo za izgube, ki so jih doživeli dne 26. decembra. Teda so bili izgubili enajst zrakoplovov. — Škoda, ki so jo napravili v svojih zadnjih pohodih, je malenkostna. Vse zavezniške čete so prepričane, da bodo imele v bodočnosti uspeh ter z zaupanjem pozdravljajo novo leto.

Berlin, Nemčija, 1. januarja. — (Preko Loudona). Danes popoldne je izdal vojni urad sledeče poročilo o položaju na italijanski fronti:

V okolici Tombe so se vršili ves dan vroči artilerijski streljaji.

Italijanski glavni stan v Severni Italiji, 31. decembra. — (Zakasnelo poročilo Ass. Press). — Kot je razvidno iz natančnih poročil, poročil, vedno bolj narašča močeno delovanje francoskih čet v okolici Monte Tomba.

Francozi so vjeli 1348 mož, med katerimi se nahaja 44 avstrijskih častnikov (nekaj med njimi ima zelo visoke sarže) in zaplenili sedem velikih topov. Razen tega so zaplenili šestdeset strojnih pušk, nekaj brzostrelnih topov ter veliko drugega vojnega materiala.

Padova, Italija, 31. decembra. — (Poročilo Ass. Press). — Zadnje noč se je izvršil na slavne padovske cerkve in spomenike tretji uspešni zračni napad.

Fronta katedrale, ki je bila zgrajena v 16. stoletju, je razdejana.

Bazilika svetega Antona, kjer počiva truplo svetega Antona Padovanskega, je zgorela.

Zlata vrata ter svetinje svetega Antona je uničila bomba.

Slaven kip generala Gatameletta, katerega je bil napravil Donatello, ter se je nahajal pod baziliko svetega Antona, so bili še pravčasno spravili na varen prostor, toda zelo je poškodovan podstavek, katerega je bil istotako napravil Donatello.

Zelo so poškodovane tudi slike in freske v baziliki svetega Antona, katere so napravili Tizian in drugi mojstri.

Okna in steklo iz renesančne dobe je vse razbito.

Napadaleci so prišli trikrat in sicer ob osmih, ob enajstih ponoči in ob treh zjutraj. Vrženih je bilo dvajset zažigalnih bomb.

Prebivalstvo bo dobilo premog prvo.

Z ozirom na to, da primanjkuje premoga za privatno uporabo, naznanil Garfield, administrator za kurivo, da bo od sedaj najprej dobilo ljudstvo prvo premog, potem še le vlada in ob obratno, ker hoče, da bo ljudstvo zadovoljno.

Z Garfieldom se je posvetoval senator Kenyon, kateri je zahteval, da bi se dovolilo premogovim baronom več dobička, češ, da se bodo potem bolj potrudili, da bodo več premoga producirali.

Nam se pa zdi, da premogorovni baroni že imajo itak preveč dobička, ker nam je znano, da lastniki premogorovnih rovin ne spravljajo sami premoga izpod zemlje na površje, ampak, da so to rudarji, ki opravljajo to delo in sklepamo iz tega, da je treba dati rudarjem boljše plače, ako elimo, da se bo pridelalo več premoga, lastnikom pa je treba nekaj dobička prikrajšati.

sati in sicer na ta način, da se premogokope podrži; potem bo demoi imeli naenkrat vsega odvolj. Preračunalo se je sedaj tudi, da se je vsled stavke izgubilo pol milijona delavskih dni pri grajenju vladnih ladij, to je toliko, kot 26 tisoč delavcev en mesec, kar so zakrivil kapitalisti, ki so hoteli napraviti preveliki dobiček.

Železniška nesreča v Galiciji.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 1. jan. Neko dunajsko poročilo na "Rotterdamse Courant" pravi, da je blizu Sambora v Galiciji, 40 milj jugozapadno od Lvova, skočil s tira vlak ter je bilo mnogo oseb ubitih in ranjenih.

Ko je vozil z največjo naglico, je bil v vlak nastal požar. Zaradi pridelalo več premoga, lastnikom pa je treba nekaj dobička prikrajšati.

Nemška strahovlada.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 1. januarja. Belgijske dekline in žene so prisiljene kopati strelne järke na novi nemški fronti v Flandriji. Moške so poklicali za vojaško delo in so jih neznanu kam poslali. To je sinoči objavilo belgijsko poslaništvo, ki je danes prejelo poročilo, ki pravi:

V Ingelhemstru, ki leži med Roupers in Courtrai, so se morale žene in dekleta med 17. in 35. letom zgledati pri poveljništvu. — Vsaki so dali izkaznico s popisom ter so morale slediti nemškim vojakom in morale priti za nemško armado.

Te nesrečne ženske so poslali v Heule blizu Courtrai, kjer so jim dali lopate in so morale kopati na novi fronti.

Enako se je zgodilo v drugih krajih.

Vsi moški med 17. in 45. letom v krajih med Courtrai in Deynee so bili neznanu kam poslani. Poroča se, da so bili moški v okolici Bruges med 16. in 40. letom vpoklicani za vojaško delo.

V Bruges so vsi moški, posebno delavci, primorani delati za nemške oblasti. Ko so zbrali te moške so jih razdelili v tri razrede: prvi: oni, ki niso hoteli delati; drugi: ki so prejeli delo; tretji: take, ki so sprejeli vojaško delo.

Moške prvega razreda so brez usmiljenja zaprli: dajejo jim nezadostne hrane; čez nekoliko dni pa jih pošljejo tik zakopov. Mnogo teh je bilo ranjenih in ubitih.

Pogosto morajo tudi ženske, ako je potrebno tudi s silo, delati za Nemce. Zaposlene so pri popravil razne opreme in pri izdelovanju patron.

Mesto Ghent je bilo kaznovano s tem, da so zaprli vse gostilne, ker je večje število delavcev, med katerimi jih je bilo mnogo iz okolice Ghenta, odklonilo prisilno delo v okolici Courtraia.

Avstrijci v Gorici.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 1. januarja. — Kakor pravi neko poročilo z Dunaja, so avstrijske oblasti prepleljale sarkofage, v katerih se nahajajo trupla francoskega kralja Karola X. in članov njegove družine, ki je šla v Avstrijo, da tam živi, potem, ko je bil Karol odstavljen 1830, v karmeliški samostan na Dunaju. Sarkofagi so se nahajali v frančiškanskem samostanu na Kostanjevici blizu Gorice. Po leg kraljevega trupla so se sledeča: vojvode Anžuelskega, ki je bil starejši sin Karola X., njegove žene, ki je bila hči Ludvika XVI. grofa Chamborda, vnuka Karola X. in njegove žene princesinje Teresije Modenske.

Nemci potrebujejo bron.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

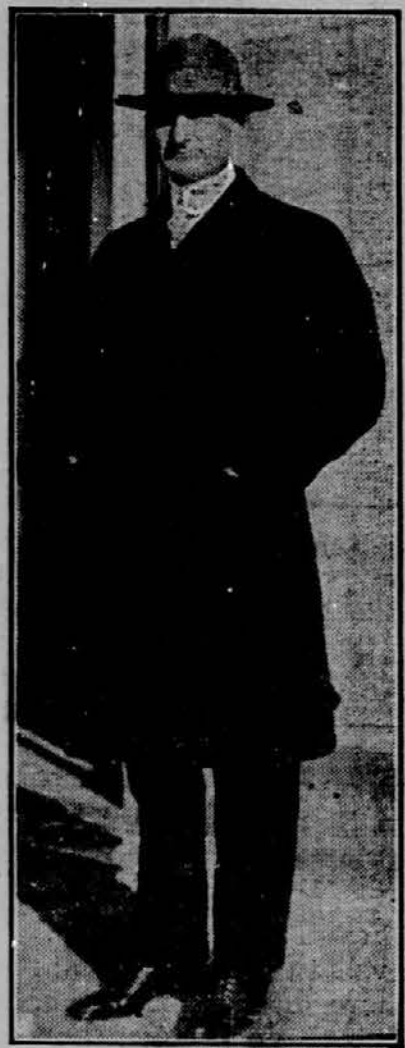
Washington, D. C., 1. januarja. Nemci so sneli masivna bronasta vrata bruselske menjalnice in so jih prepeljali v Nemčijo, kakor pravi neko današnje francosko poročilo.

Vsaka kovina, ki ima v izdelovanju municije kako vrednost, je bila zaplenjena in znano je, da posebno porabljajo zvonove.

Artilerajska ameriška misija.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 1. januarja. — Poroča se, da so boljševiki artilerijci člane ameriške železniške misije v Irkutsku v Sibiriji. Načelnik te komisije je John F. Stevens.

McAdoo, zakladniški tajnik in ravnatelj ameriških železnic.

Skupni odgovor zavezni kov.

Zavezniški razmotirajo nemške mirovne pogoje in bodo na nje skupno odgovorili. — V Washingtonu se v se tajne konference med Združenimi državami, Anglijo, Francijo in Italijo. — Lloyd George bo obiskal Clemenceau. — Rusija pravi, da je vse odvisno od entente.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 1. januarja. Vsled mirovnih pogojev avstrijskega zunanjega ministra grofa Cernina se sedaj vrše zaupna posvetoovanja med Washingtonom, Londonom, Parizom in Rimom za skupno postopanje. Zelo veliko važnost pripisujejo poročilu, da bo premier Lloyd George v kratkem šel v Pariz, kjer bo konferiral s premierom Clemenceau. Entetni zavezniški imajo pogodbo, da ne sprejmejo mirovnih pogojev od sovražnika, ne da bi se med seboj posvetovali.

Nemčija je pripravljena ponuditi vsako sprejemljivo vado posameznemu sovražniku, da bi potem zabil med zavezniške zagovornice in s tem povzročila, da bi ta zveza razpadla; in ko bi enkrat bila uspešna pri Rusiji, bi ruski narod pridobila za to, da vpliva na druge zavezničke.

Govorice, ki so se širile zadnjih 14 dni, da bodo centralne države v kratkem stavile nove mirovne pogoje, bodisi potom Dunaja, ali pa kakor nevtalne države, imajo svoj izvor v poskusu nemških pogajalnih delegatov, da bi v ta namen porabili ruske delegate. Toda ako pride nov mirovni predlog po tej poti, ali pa, ako bodo ruski delegati širili nemške pogoje, tedaj se v gotovih krogih domneva, da je čas zrel za odločno in dobro premišljeno deklaracijo entetnih držav v Ameriki.

Pogosto se je zatrjevalo, da zavezniški in Združene države ne morejo ignorirati prave mirovne poudbe, katero bi mogoče stavile centralne države.

Ko bodo oficijelno prejeli predloge grofa Cernina, tedaj jih bodo resno pretresali, tako tukaj kot v zavezniških glavnih mestih, toda to še ne pomeni, da bodo tudi sprejeti. To bi pomenilo samo, da bodo poslali odgovor, ali boljševiški vladi v Petrogradu, ali pa skozi nevtralno diplomacijo na Dunaj, ako jih bo avstrijsko-ogrška vlada formalno poslala. Kakor nikoli odgovor poljeja

Požar v Norfolkku.

Sredi Norfolkke je nastal velik požar. — Preki sod. — Tri osebe mrtve. — 2 milijona dolarjev škode.

Norfolk, Va., 1. januarja. — V sredini trgovskega dela v Norfolkku stala bila vsled več eksplozij in požara uničena dva bloka; trije moški so bili ubiti, mnogo pa jih je bilo ranjenih. Policija in mornariška oblast domneva, da je bil požar podtaknjen.

Požar so sinoči omejili, toda še vedno gori po razvalinah. Škoda se ceni na več kot 2 milijona dolarjev.

Vsled treh različnih eksplozij v treh poslopih, se potem, ko je bil ožen je omejen, se splošno domneva, da so sovražni agenti na delu. Župan Mayo je razlagal nad mestom obsešno stanje in 2500 mornarjev iz bližnjih pomorskih postaj je pomagalo policiji in domači gardi, da se je obdržal red in preprečil vandalizem.

Mornariške patrole so tekom popoldneva aretirale več sumljivih oseb. — Pet osumljenih oseb so pa zaprli. — Hugo Schmidt in H. K. Lessing, ki sta se izdala za Nemece, sta bila izročena agentom justičnega departmanta. Sinoči se je govorilo, da so mornarji tekom dneva vstrelili dva Nemece, toda niti policija, niti mornariška oblast noče tega potrditi.

Predno se je zdani, je nastal požar v Old Granby gledališču na Grenby cesti ter se je naglo razširil, ker je gasilec oviral hud mraz in so bili hidranti zamrznjeni. V kratkem času je bil v plamenih tudi Monticello hotel in bližnja poslopja. Požar je bil proti popoldnevu omejen, toda je znova izbruhnil proti večeru.

Padle stene so zahtevale svoje žrtve med gasilci in mornarji. En gasilec je bil ubit in več jih je bilo ranjenih, ko je padel strop hotela Monticello. Pozneje so plameni zajeli dva gasilca in več mornarjev v Lenox poslopiju; tri so izvele izpod razvalin hudo ranjene, dva pa sta zgorela.

Okoli zamrznjenih hidrantov so napravili ožen, da so se raztaljali. Ko je gorelo veliko gledališče, ni bilo vode.

Med aretiranci sta tudi dve ženi.

Vojna poročila.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 1. januarja. — Razum precejšnje artilerijske aktivnosti na obeh straneh v bližini Arleux-en-Gohelle in jugovzhodno od Lensa ni ničesar, kar bi bilo važno, da bi se poročalo.

Pariz, Francija, 1. januarja. — Od četrtka do sobote so Angličani v svojih operacijah severno od Jernazalema zavzeli okoli 3 tisoč kvadratnih milj ozemlja in zajeli 750 ujetnikov ter našli več kot en tisoč mrtvih. Poročilo tudi pravi, da so napredovali severno od Svetega mesta.

Duhovniki v vojni.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

V francoski armadi je približno 20 tisoč vojakov-duhovnikov. Trije škofi se bojujejo kot prostaki. Veliko število teh duhovnikov, ki so vsi prostovoljci je dobilo odlikovanje.

Združene države in zaveznički, bo odločilen. Morebiti ne bo nič več kot izjava vojnih ciljev.

Tukajšnji častniki generalnega štaba pripisujejo veliko važnost poskusu centralnih držav, da bi prisilile entetne sile v mirovna pogajanja. Po njihovem mnenju se sodi, da nemški vojaški voditelji še niso dopolnili vsega, kar se mislijo la morejo napraviti na bojnem polju. Zdržiati morejo še dolgo časa, toda ne morejo več razširiti svojih okupacij brez velikanskih izgub vojakov in obenem bi riskirali, da dožive strahovit poraz.

Iz Rusije.

GOREMKNIN JE BIL UMORJEN. — BESARABIJA JE POSTALA REPUBLIKA. — KALEDIN JE ZOPET IZVOLJEN ZA KOZASKEGA HETMANA. — TOVARNE RUSKO-BELGIJSKIH DRUŽB SO ZAPLENJENE. — STAVKA UČITELJEV PROTI BOLJŠEVKOM. — ŠOLE BODO ZAPRLI.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Petrograd, Rusija, 1. januarja 1918. — V petrogradskih listih se poroča o umoru bivšega ministrskega predsednika Goremkina, njegove žene in svaka. Pravi se, da so jih umorili roparji na njegovem posestvu v Soči v Transkavkaziji.

Besarabija v južnozgodnjem Rusiji, ki meji na Rumunijo je razglasila svojo neodvisnost kot republika Moldavija in bo tvorila del ruske federativne republike.

Skoro polovica dva milijonskega naroda so Rumunci. Glavno mesto je Kišinev. Rusija je v rusko-turški vojni 1878 vzela Besarabijo kot vojni plen; Rumunska pa je bila povzdignjena v samostojno državo.

Ravnatelj privatnih bank, katere so preiskale boljševiške oblasti, so zaprli v trdnjavi sv. Petra in Pavla.

Sovjet narodnih komisarjev je odredil, da se zaplenijo vse tovarne in druga lastnina rusko-belgijske družbe, ker so njeni ravnatelji 18. decembra razglasili, da je družba v stanju likvidacije in so odklonili, da bi se pokorili kontroli uradnikov. Vsem delavcem se je naročilo, da naj ostanejo oproščeni svojih dolžnosti. Vsak, ki je kriv kakor goljufije, bo stavljen pred revolucionarno sodišče.

Bivši ministrski predsednik Goremkin je bila odlična osebnost tekom zadnjih let stare ruske vlade. Po padcu grofa Witteja tekom političnega preobrata 1906 je car Nikolaj poklical Goremkina, da je sestavil vlado. Po viharni vladi manj kot treh mesecev je bil odstranjen.

V februarju 1914 je bil zopet imenovan za ministrskega predsednika ter je obdržal svoj urad do prejšnjega leta. Po revoluciji je bil artilar ter bil nekaj časa zaprt v trdnjavi sv. Petra in Pavla.

London, Anglija, 1. januarja 1918. — Brzjavka, ki je prišla v Petrograd iz glavnega mesta teritorije donskih kozakov, Novočerkaska, naznani, da je bil general Kaledin, ki se je pred kratkim odpoval kot kozakiški hetman, češ, da je na fronti proti njemu nasprotno zopet izvoljen s 562 glasovi iz med 638.

Iz Moskve se poroča, da je bila železniška zveza z jugom pretrgana; del železniškega tira so razdejali in v mesto ne prihajajo živila.

Petrogradski "Den" poroča, da je bil kozakiški voditelj in bivši član Dume Karavlov obenem s svojim bratom umorjen, ko sta bila na potu iz Vladikavkaza v Kavkaziji v Jekaterinodar, da bi prisostvovala kozakiškemu vojaškemu zbiranju.

Vsi učitelji in učiteljice v petrogradskih mestnih šolah so zastavili kot protest proti postopanju boljševikov ter nameravajo ostati izven šol tekom otvorenja narodne skupščine.

Poroča se, da je bila postavljena avtonomna vlada v Turkestanu; poslanec druge Dume Tynysavajev je bil imenovan za ministrskega predsednika. Sibirski okrajni kongres je izvolil provizorično vlado s predsednikom Potaninom s koalicijskim kabinetom, v katerem so tudi ustavni demokrati.

Petrogradski sovjet narodnih komisarjev je izdal izjavo, s katero podpira sovjet delavskih in vojaških delegatov iz Ukrajine. Ta sovjet je bil postavljen kot opozicija proti ukrajinski Radi kot "prava narodova luč" ter prava vlada tega teritorija. Ta sovjet objavljuje novi vladi bratsko pomoč v "vseh mirovnih delih", kakor odločevanje nad zemljišči, tovarnami, delavnicami in bankami delavskega razreda.

Nemški vojaki ne ubogajo.

Nemške čete ne poslušajo svojih častnikov in se bratijo z Rusi. — Nemški poveljniki so razburjeni zaradi Trockijevih mirovne propagande.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 1. januarja. — "Radoveden sem, ako bo angleško ljudstvo spoznalo, kako velika stvar je zdaj na poskušnji in kako blizu smo, da bomo pričeli separatnega miru med Nemčijo in Rusijo. Ta mir bo poraz za nemško demokracijo v lastni deželi in bo dejansko zaslužnje Rusije."

Tako brzjavlja petrogradski poročevalec "Daily Mail" in dodaje:

"Separatni mir ne bo zmaga za Nemčijo, temveč za nemško militaristično stranko. Pomenil bo več kot pa nevtalnost. Ako bomo poraz?"

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Angliji, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti; na ta način nam pomagajte sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSER,
42 Cortlandt St., New York, N. Y.

Korošec in Madžari.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

"A. Nap" s poudarkom "s" opazuje logičke na Hrvaškem. Vsaka najmanjša stvar mu pride prav, da poskuša dokazati, kako je Hrvaška gnezdo veleizdajskih gibanj. Ječa, vešala, nasilja vsake vrste, to so sredstva, s katerimi misli "A. Nap" in sploh Madžari "napraviti red" na Hrvaškem.

Sedaj ga pa je obisk dr. Korošca strašno razburil ter se sledečimi vrsticami obrača na ogrsko vladu:

— Kje je hrvatski ban, kje zagrebški državni pravdnik, da se ni aretirani jugoslovanski poslanec dr. Korošec, ki na madžarski (!!!) zemlji v Zagrebu organizira upor in napravlja veleizdajalske poskuse proti politični in teritorialni integriteti ogrske države?

Ali, ako ti ne znajo izpolnjevati svojih dolžnosti, kje je ogrska vlada, katera ne da aretirati in v verige ukovati gospoda dr. Korošca, tujega (!) državljana.

Ako uide veleizdajec dr. Korošec nazaj v Avstrijo, ga je madžarska vlada izpustila iz svojih rok...

Koloman Tisza je dal leta 1876 aretirati Miletića in ga okovanega v železju pripeljati v Vac, a gospod dr. Korošec ni vreden niti za las manje kakor pa Miletić.

Končno: — Kaj dela Korošec v Zagrebu? Nič drugega, kakor da hujska Hrvate, da se odtrgajo od krone Sv. Stefana in da kot samostalna dežela — vstopijo v avstrijsko federalistično državno zvezo. (To mi hočemo!) Severni Slovani so se vrgli na severozahodni del Ogrske, a avstrijski Jugoslovani na Hrvatsko in tako trgajo ogrsko državo na severu in na jugu.

Da jo ti lumpje trgajo, to še ne bi bilo nič hudega, ali da proti tem veleizdajnikom nima nobene besede niti — avstrijska niti ogrska vlada, ampak se obnašajo tako, kakor da se gre za Tunguzijo: to je vendar neznosno!

Nihče naj nikar ne reče, da Koroščevo delovanje v Zagrebu ni zločin veleizdaje proti teritorialni integriteti ogrske države.

Tudi mažarski in hrvaški kazenski zakon bi ga kvalificiral za zločin. Dobro je, ako namerava poslanec dr. Korošec preustrojiti teritorij in ustavo Avstrije na federalističnem temelju v državno zvezo tamošnjih narodov, potem imamo samo en odgovor:

— Ako se odpravi dualistična državna oblika, potem se bo postavila Ogrska na stališče čiste personalne unije.

Ali utemeljiti avstrijsko državno zvezo in v ta namen odtrgati dele Ogrske, tako se nismo pogodili!

Zato imamo prokleto dolžnost, da obesimo na prvo drevo vsakega, ki prihaja k nam iz Avstrije, da pri nas na tem temelju hujska Torej — kaj dela ogrska vlada? Ali — spi? —

Razmere v Avstriji.

True translation filed with the post-master at New York, N. Y. on Jan. 2, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

"Hrvatska Rijec" prijavlja z Dunaja sledeči dopis:

— Minister zunanjih del ne govori ljudskim zastopnikom, moral se je izjaviti na dnevno vprašanjih, ki zanimajo vsakega državljana. Trpko občuti vsakdo, da se za polnimi mizami v sijajnem svetlu toastira in govori, namesto da bi se odgovarjalo narodnemu zastopstvu.

Iz celega govora se vidi, da je naša diplomacija šla nekoliko v šolo k ruskim revolucionarjem. Kar se je prej označevalo kot golo frazo, se zdaj sprejme kot resen program.

Največji korak je v tem, da dovoljuje grof Černin — mednarodno kontrolo nad izvajanjem dogovora. On prizna odkrito, da bi se s tem vsaka država odrekla enega dela svoje samostanosti. Zdi se nam pa vendar, da se s Černinovim govorom nismo miru približali niti za en korak. On je pozabil, ali točneje, on ni mogel, niti hotel in ni smel govoriti, da je v avstro-ogrski monarhiji vprašanje, od katerega je edino odvisno, če pride mir, a to je — narodnostno vprašanje.

Že s tem, da si je Černin izbral peštanske magnate za avditorij, nam je bilo jasno, da se Černin neče dotakniti tega vprašanja. A z — molčanjem se ne da ničesar doseči.

Ostane neizbrisna resnica, da je monarhija v boju — vsled narodnega vprašanja. To se je tudi z uradne strani priznalo v polemikah proti stališču Srbije in Italije. Ali bi bila vsa ta vprašanja rešena s Černinovim programom?

Ne! — Ostal bi stari položaj, stari vzrok nemira, samo to bi se premenilo, da bi bila vladajočim narodom zajamčena njihova nadvlada od — mednarodne zveze. Narodi naj bi bili za vedno potlačeni v sedanje državne forme.

To je za vladajoče narode lepa, za narode "druge vrste" — strašna perspektiva.

Ideje, ki jih je grof Černin prevzel od Rusov, bi bile izvedene samo, če bi bil grof Černin prevzel tudi drugi del njihovega programa: samoodločbo narodov. O tem ni pa grof Černin rekel niti besede.

Če bi se izvedla samoodločba narodov tako, da bi vsak narod monarhije uredil svojo hišo ter za realizacijo skupnih interesov sklenil s sosednim narodom pogodbo, potem se nam zdi, da bi vsi narodi monarhije dvignili glas za Černinov program v tem smislu, da se mora zaključiti mir še danes.

Zdi se, da bi morala potem tudi ententa sprejeti mir. A dokler tega ni, ostane za zdaj peštanski govor samo — beseda.

Za takšen mir, kakor ga hoče grof Černin, so Nemci in Madžari, a za mir, ki bi istočasno s nekakim junctimom uredil narodna vprašanja na temelju samoodločbe narodov, so vsi drugi narodi monarhije.

Černinov mir je mir za Nemce in Madžare, to je za manjšino avstro-ogrškega prebivalstva.

Oni, isti dan, kadar se bodo merodajni krogi postavili na stališče večine prebivalstva, bomo imeli res mir.

BOŽIČNI VEČER.

Spisal Charles Dickens.

Za "Glas Naroda" prevael G. P.

— 000 —

(Nadaljevanje).

— Slabe, — je odvrnil on.

— Ali smo popolnoma uničeni?

— Ne, še je upanja, Karolina.

— Če bi se le pustil omečit.

— je rekla ona presenečeno, —

potem smo rešeni! Še je upanje.

da se zgodi tako čudo!

— Za njega je prepozno, da bi

se usmilil, — je rekel on. — Mr-

tev je!

Če je govorilo njeno lice resni-

co, potem je bila ona mlo in po-

trpežljivo bitje. V svojem srcu pa

je bila hvaležna za to. Prosila pa

je v naslednjem trenutku Boga

naj ji odpusti in to je mislila prav

iz svojega srca.

— Kar mi je napol pijana žen-

ska večraj zvečer povedala, ko

sem hotel govoriti s njim ter ga

prositi teden dni odloga, se je iz-

kazalo kot čista resnica. Ni bil le

zelo bolan, temveč je že umiral.

— Na koga pa bo prešel seda-

naš dolg?

— Ne vem, a še pred tem časom

bomo imeli čenar na razpolago. A

celo v slučaju, da bi se to ne zgo-

dilo, bi bila res velika smola za

nas, če bi našli v njegovih ded-

čih tako neusmiljene upnike. Da

nes lahko lažje spino, Karolina.

Pa naj so skrivali kot so hoteli

njih srca so postala veliko lažja

Obrazi otrok, ki so se tiho, a po-

zorno gnetli krog starišev, da ču-

jejo, kar so le površno razumevali

so se raveselili in vsi so postali

srečni vsled smrti tega moža. Edo-

no čustvo, vzbujeno od tega do-

godka, ki mu ga je mogel poka-

zati duh, je bilo ono veselja.

— Daj mi videti nežen, s smrtjo

zvezan občutek, — je prosil Sero-

ge, — ali pa mi bo ostala ona tem

na soba, katero sva ravnokar za-

pustila, vedno pred očmi.

Duh ga je povedel skozi števil-

no cest, skozi katere je bil prej

večkrat šel in ko sta šla tako mi-

ro, je Serooge pričakoval, da se

bo na tem ali onem mestu ugledal

Nikjer pa ni mogel zapaziti svoje

ga lastnega Jaz. Vstopila sta v hi-

šo Bob Cratchita, v isto stanova-

nje, ki ga je bil že prej obiska-

ni naša sta mater in otroke, se-

deče krog ognja.

Vse je bilo mirno, vse tiho, zelo

tiho. Drugače razposajena ma-

la Cratchita sta sedela tiho, nali-

kamenitim soham, v kotu in zrla

na Petra, ki je imel pred seboj

knjigo. Mati in hčerke so šivale, a

tudi one so bile zelo tihe.

— In vzel je dete ter ga postavi-

vil v njih sredo.

Kje pač je Serooge že slišal te

besede? Deček jih je moral čitati

ko sta on in duh stopila preko

praga. Zakaj ni nadaljeval s čit-

anjem?

Mari je položila svoje ročno de-

lo na mizo ter segla z roko proti

očem.

— Barva me slepi, — je rekla.

— Barva? Ah ubogi Tiny Tim!

— Sedaj so oči že boljše, — je

rekla žena Cratchita. — Barva jih

slepi pri luči in ne hotela bi, ko

pride oče domov, da bi videl, ka-

ko slabe oči da imam. Kmalu bo

prišel njegov čas.

— Je skoro že minil, — je re-

kel Peter, ki je medtem zaprl knji-

go. — Mislim pa, da hodi nekoli-

ko bolj počasi kot ponavadi, ma-

ti. —

Vsi so zopet umolkli.

Konečno pa je rekla mati z mir-

nim, veselim glasom, ki je le en-

krat zatrepetal:

— em, da je z, — vem da je s

Tiny Timom na ramenih zelo hit-

ro hodil.

— In jaz tudi, — je vzkliknil

Peter. — Zelo pogosto.

— In jaz tudi, — je vzkliknil

vsak izmed ostalih navzočih.

— Bilo je zeli lahko nositi ga,

— je rekla mati, zroč pri tem na

svoje ročno delo. — Oče ga je ljubi-

ti tako, da ni bilo to zanj nikaka

težava, — nikaka težava. Sedaj

pa prihaja oče!

Pohitela mu je nasproti in vstopi-

lil je Bob s svojim šalom, — ka-

terege je kruto potreboval, da mu

pomore na ta ali oni način. Nato

pa sta splezala oba mala Cratchi-

ta na njegova kolena in vsako de-

te je položila svoje malo lice na

njegovi kot da hoče reči: — ne

žalosti se preveč, oče.

Bob je bil dobre volje ter veselo

govoril s celo družino. Ogledal si

je ročna dela na mizi ter hvalil

pridnost in neumornost žene in

hčera.

— Gotove boste še pred nede-

ljo, — je rekel.

— Nede!ja! Torej si bil danes

tam, — je rekla žena.

pomnite si te moje besede!

— Ja poslušaj, Peter. — je re-

kla Mrs. Cratchit.

— In potem, — je rekla ena iz-

med deklic, — se bo Peter prav

gotovo ogledal za kako deklico.

— No, sedaj pa tiho, — je rekel

Peter smeje.

— No, to bo še lahko prišlo, —

je rekel Bob. — in za kaj takega

je še vedno časa v izobilici. Pa če

bi se in kakor bi se ločili drug od

dr drugega, sem vendar prepričan, da

ne bo nihče pozabil na našega Ti-

ny Tima in tega prvega ločanja

ki sme ga doživeti.

— Nikoli, oče, — so vzkliknili

vs.

— In jaz vem, — je rekel Bob

— jaz vem, moji ljubi, da se ne

bomo tako lahko sprli med seboj,

če bomo mislili na to, kako notr-

pež živ in nežen je bil, dasiravno le

malu, malo dete in ne bomo po-

zabili dobrega Tiny Tima.

— Ne, nikdar, oče, — so vzkli-

kli vsi.

— Zelo srečen sem, — je rekel

Bob. — zelo srečen.

Poljubila ga je Mrs. Cratchit,

poljubila hčerke, poljubila oba ma-

la Cratchita, dočim sta si podala s

Petrom roki. Dušica Tiny Tima,

bila si dih od Boga!

— Duh, — je rekel Serooge, —

nekaj mi pravi, da se bova kmalu

ločila. Vem to, a ne vem, na kak

način. Povej mi, kdo je bil, ki sva

ga videla na smrtni postelji.

Duh bodočih Božičev ga je po-

vedel kot preje, — dasiravno se

mu je zdelo, da ob različnih časih,

— na shajališča trgovcev, a ni

mogel ugledati samega sebe.

Duh ni nikjer obstal, temveč plo-

vel vedno naprej kot proti mestu,

kjer naj bi našel Serooge rešitve

zagonetke. Na enem mestu je pro-

sil Serooge duha, naj postane.

— Da, na tem dvorišču, — je

rekel Serooge, — je bila nekoč mo-

ja trgovina ter bila skozi dolgo

vrsto let. Ilihi vidim. Naj še vi-

dim, kaj bom v bodočih dnevih.

Duh je obstal; njegova roka pa je

kazala proti drugemu kraju.

— Hiša je tam, — je reke-

Serooge, — zakaj kažeš v drugo

smer?

Neizprosna roka pa ni hotela

kreniti v drugo smer.

Serooge je pohitel proti oknu

svoje pisarne ter se ozrl vanje. Bi-

la je to še pisarna, a nič več nje-

gova. Pohištvo ni bilo isto in ne-

kdo drugi je sedel na njegovem

stolu. Prikazen pa je kazala v isto

smer kot preje.

Stopil je zopet k njej in razmi-

šljajoč o tem, kam da gresta, jo je

spremljal, dokler nista oba dospela

do železne ograje. Serooge je

Slovensko Republikansko Združenje.

SEDEŽ V CHICAGO, ILL.

SLOVENSKO

podp. društvo

sveto Barbare

za izdajene države severne Amerike

Sedež: FOREST CITY, PA.

Imprimerne dne 21. januarja 1918 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ashby Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENO, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSEF MARINČIČ, 5806 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik in skupnik: ANE HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Wilcox, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 60, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GHOSL, 885 E. 18th St., Cleveland, Ohio.

POROČNI ODBOR:

Predsednik poroč. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kan.
1. poročnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. poročnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRABEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Osnovna društva, osnove njih uradniki so naprošeni pošiljati vse do-
pise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pa po-
stavlja edino potom poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nika-
kor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers
& Miners National Bank, Forest City, Pa.
V slučaju, da ostanje društveni tajniki pri poročnih glavnih tajnika
bude pomanjkljivosti, naj to nenadoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da
samoro napako popravijo.

'Corpus juris'

Spisal Janko Kernik.

Starega leta dan se je blizal
svojem koncu. Trije prijatelji,
študentje višjih šol, so sedeli
v skupi v slabo razsvetljeni sobi ter
vlekli goste oblake tobakovnega
dimu iz dolgih pip. Videti je bilo,
da čustva, ki so jih navdajala,
niso bila baš najvselejša, a ven-
dar je zdaj temu, zdaj onemu pri-
šla kakva burka v glavo, ki jo je
tudi vestno prebral v splošni smeh.
"Se to-le pipico ga bom zmo-
dal", se oglasi v kotu pri peči se-
deči mencec Eskulapov, "potem
pogledam pa na lov, morda ustre-
lim nekakega starega lisjaka za..."
"Nekaj dobrih besedi, kaj ne?"
se norčuje drugi, nadpolni prav-
oslavce, kakor spričuje debeli
"corpus juris", ki si ga je porin-
il pod glavo morda v misli, da
pajda kaj vanjo. "Jaz bi raje
prebral poglavje o kreditorjih,
pa najdem preveč analogij!"
"Ti 'corpus juris', tako so
dejali nadpolnemu apostolu prav-
ice, 'ti si menda že prej vedel,
akaj je 'obligatio' in kaj 'pig-
nus', nego si jel ono, kakor pra-
vijo, neizrekljive, trgati po latin-
skih klopčih", se čuje zopet iz ko-
ta pri peči.
"In ti, ljubi moj, si menda sam
zaradi tega jel njeve študira-
ti, da bi izvedel, kako se 'nervus
rerum gerendarum' in njegova
jetika ozdravi", se huduje razza-
ljeni studiosus juris.
"I, kaj se bosta prepirala", po-
vzame tretji ud študentovske de-
teljice besede. "Danes je zabava
v društvu X. Pojdimo tja, morda
najdemo kako dobro dušo, ki se
s svojimi finančnim ministrom še
ni tako stela in sprla kakor mi.
In potem — veselo novo leto!"
"Hura, to je pravo!" vzklikne-
ta druga dva tovarša, in mladi
Eskulapov dvigne urno staro dijaško
pesem, kateri se sunejo oporekati
vse poetične lepote, samo klasični
jezik ne:
Ta vin, ta vin, —
ta vin daje življenje; —
in ves trojni zbor je navdušeno
ponavljal:
Daje, daje življenje! —

Kmalu potem je sedela trojica
naših znancev v sobani društvu
X. pri polnem bokalu ter zrla s
kritičnim očesom v sosednje pro-
storišče, kjer so se sukali urni
plesaleci z lepimi plesalkami in na-
rodnem kolu po melodijah narod-
ne godbe.
"Corpus juris, zakaj pa danes
ne plesate?" povpraša po dolgem
molčanju naš slavní zdravoslo-
vec.
"I, kaj če plesati", se ponor-
čuje njegov tovariš, "ali ne ves,
da mu je prvi mož zopet ženo iz-
neveril?"
"Ne, ti pa le govori, ti", se hu-
duje objekt tega dovtipa, "tvoja
piška tudi še ni v ognju žužke-
na; tebi bo še drugi mož odne-
sel."
"Corpus juris, več kaj norega!

vin, ta vin daje življenje" je za-
dnelo v okroglu.Tudi "corpus juris" je poka-
zal, da čista to filozofija, pa ven-
dar mu danes ni hotelo prav po
godu iti.

Jel je sanjariti po stari svoji
navadi. Spomnil se je otroških
svojih let, ko je še hodil v domači
gušč ležat pod staro košato bu-
kev. Tam je gledal v zelene veje
in sanjal o prihodnosti: kako bo
hodil po svetu, po visokih gorah,
po daljnih širokih ravninah, ka-
ko se bo vozil po morju in povsod
bo le mislil na slovenski dom in
na njegovo nesrečo. Da, tedaj je
že nosil v sren "vsega sveta gor-
je" in vendar mu je to hrepene-
nje po nekem neznanem idealu
vzbujalo vesela čustva. In sedaj?
Da, tudi sedaj še vedno hrepem.
Po čem? Saj sam ne ve. In tiho
v mislih ponavlja pesem, ki jo je
bil skoval v enakem položaju:

Bezeg se razcvita
in škrjanec poje;
pšenica raste
po širokem polju;
pa na celim svetu
ni je žive duše,
ki bi me ljubila.

Cvetje bo ovelo,
petje bo nehalo
in rumeno žito
bodejo poželi;
mene poneso pa
širje črni mozi
venkaj v črno zemljo!

Bilo je polnoči. Staro leto je
vzelo slovo nenadoma z dvana-
stim udarom kladiva in novo le-
to s temno svojo prihodnostjo je
nastopilo.

"Bratje, le pijmo ga", je go-
voril nekdo prijateljem; "velja
naj novemu letu!"

In kozarci so trčili vkup.
"Corpus juris" ni čul ničesar.

V njegovem sren je nastopilo
tudi novo leto, — kako — tega
sam ni vedel. No ideal je našel
in ta si je bil privojsil vsa čustva,
vse misli, ki jih je rodilo sreče na-
ga sanjača. In tako je sedel v
svojem kotu.

"Slavika je že šla domov, cor-
pus juris; ali boš še plesal?" tako
ga ogovori eden izmed prijate-
ljev.

"Ali si se dobro imel?" povza-
me kake pol ure pozneje ravno
isti besedo, ko je naša trojica po-
tovala proti domu.

"Da, prav dobro", zategne cor-
pus juris.

In drugo jutro so zopet vsi tri-
je "metali" dim iz svojih dolgih
pip: zdravoslovce je govoril zopet
o hipotetičnih fortuitih, njegov ko-
lega pa je računil po stari nava-
di, koliko mu ostaje ali bolje pri-
manjkuje še za mesec.

In corpus juris?

Danes je že zopet nosil "vsega
sveta gorje" v sren, zamišljen je
korakal po sobi gor in dol — ves
"kvartir" je bil res poln njegove
norosti. Kar vzame v roko svoj
dnevnik in jame poetično dekla-
movati pesem, ki jo je bil skoval
danes domov prišedši:

Oj, ti ne veš, da le zate
sreče mi v prsih bije
in da ti tvojih mi oči
nebo nasproti sije.

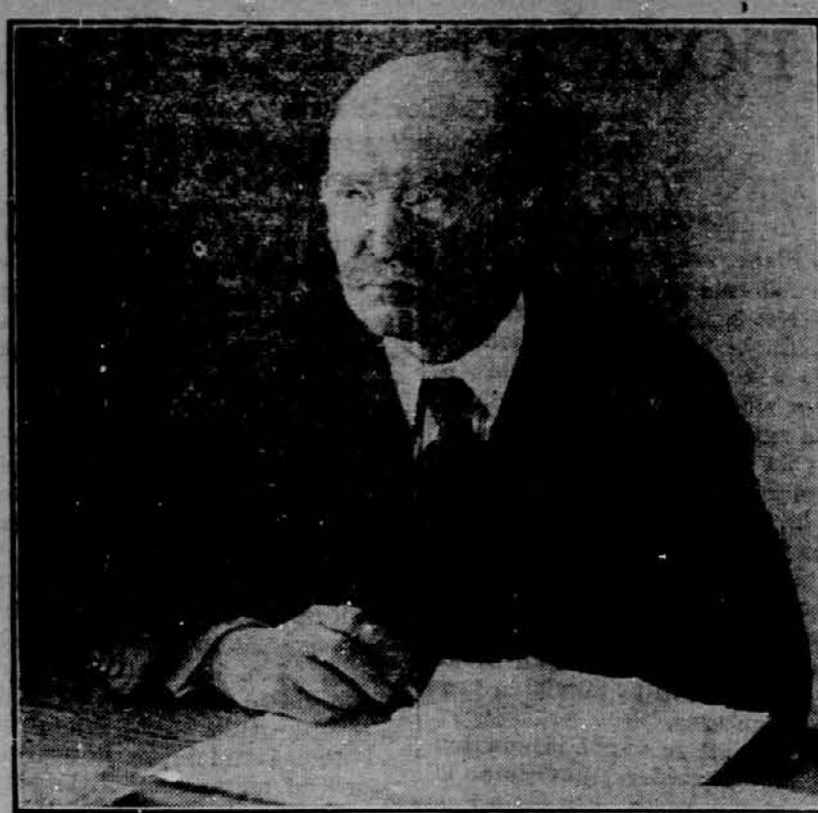
In pri peči sedeči kolega se
oglasil:

"Čuj, Izrael! Velik pesnik je
vstal med nami, 'corpus juris'
mu je ime. Pa prišla bo zelena po-
nula, gorko sonce bo ogrevalo
pobočja naših gora, vesel bo ves
svet, — naš pesnik, — 'corpus
juris' mu je ime, — pa bo hodil
po ozgljenih stezah čez zelene
travnike in vzdihoval: Slavika,
Slavika!"

Stara ženica je ubila sina.
Montrose, Colo. — Umor Baslo
vega sinčka postaja vedno bolj za
goneten. 72-letna Mrs. Nancy J.
Bush je zdaj izpovedala, da je ubi-
la svojega sina John O. Busha, ker
je ubil svojega enajstletnega sina
in njenega vnuka Otisa.

Najprvo je izpovedala, da je
njen sin ubil vnuka, ker ji je u-
kradel \$135. Skuhal ga je v kot-
lu. Na to je ona ubila sina s se-
kico in razkrojila njegovo truplo
na tak način, kot je ona sina. U-
radniki dvomi, da je njeno pri-
čanje resnično, ker ni sanj doka-
zov.

Žena je prvič dejala, da je njen
sin zbežal, ko je umoril svojega si-
na in razkrojil njegovo truplo. U-
radniki so našli dokaze, da sta bila
izvršena dva umora. Preiskali so
ožgane kosti in se prepričali, da
se otroške. Kaj se je zgodilo s tru-
plom Busha, je še vedno uganka.
Oblasti se trudijo, da razkrijejo
misterij.

THOMAS B. LOVE,
pomoćni tajnik državne zakladnice.

NESREČA NIKDAR NE POČIVA; BODITE PRE-
VIDNI!

—000—

Denar, ki ga hranite doma, Vam ne prinese obresti,
lahko Vam je ukraden, lahko Vam zgori. Lahko se Vam
zgubi na kak drug način; kupite zarj vojno-varčevalne
znamke, katere Vam nesjejo obresti, in za katere garanti-
ra vlada Združenih držav ravnotako kakor za gotovi de-
nar.

Glejte oglas v tem listu: "Vojno-varčevalne znamke
in Slovenci".

Boji med boljševiki in kozaki.

True translation filed with the post
master at New York, N. Y. on Jan. 2,
1918, as required by the Act of October
6, 1917.

Petrograd, Rusija, 1. januarja
Med Kaledinovimi kozaki in bol-
ševskimi četami se je obnovila bit-
ka pri Kursku, sredi pota med
Moskvo in Rostovom ob onu. Po-
roča se, da je bilo v triidnevi bit-
ki mnogo izgub.

Poroča se, da so boljševiki za-
sedli Poltavo, ki je bilo pozorišče
zgodovinske bitke med Petrom
Velikim in švedskim kraljem Ka-
rolom.

V moskovski pokrajini je lakota.
Prejšnji predsednik republikan-
skega sveta Avskentijev je bil are-
tiran in odpeljan v trdnjavo sv.
Petra in Pavla.

To je drugačna stvar.

— Ali misliš, da je denar potre-
ben za človeško življenje?
— Če ima človek neomejen kre-
dit, ga ni treba.

POTREBUJEM 30 MOŽ

za delati doge. Dobra plača in
dober gozd. Pišite na:

John Oswald,
1301 N. Fulton St. Marshall, Tex

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in
popravim po najnižjih cenah, a delo
trpečno in zanesljivo. V popravu za-
nesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad
18 let tukaj in tem poslu in sedaj v
svojem lastnem domu. V popravu vzam-
em krajnake kakor vse druge harmo-
nike ter računam po delu kakoršne
kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj
JOHN WENZEL.

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je naj-
starejši slovenski
zdravnik, specializir-
an v Pittsburghu
list v Pittsburghu
ki ima 28-letno
praktiko v zdravniš-
tvu vseh možnih
bolezni.

Zastrupljenost
krvi zdravi s gla-
sivim 50% ki ga je izumel dr. prof.
Etich. Če imate moliže ali moliže
če po telesu, v grlu, izpadanje las
bolečine v kosteh, pridite in izčistite
vam bom kr. Ne čakajte, ker ta be-
lezen se nalezla.

Vse možne bolezni zdravim po okraj-
šani metodi. Kakor hitro opazite, da
vam pešenežje zdravje, ne čakajte,
temveč pridite in jas vam ga bom
sopet povrnil.

Izročila ali vodno kilo odstranim
v 20 urah in sicer brez operacije.
Bolezni mehurja, ki povzročijo bo-
lečine v risti in urinu in včasih tudi
pri puščanju vode, odstranim s goto-
vostjo.

Rumatizem, trganje, bolečina, o-
težena, artritisa, škrofole in druge
kronične bolezni, ki nastanejo vlad na-
čisto krvi odstranim v kratkem času
in ni potrebno ležati.

Uradne ure: vsakdan od 9. ure sje-
traj do 5. ure; v petkih od 9. ure
traj do 5. ure; v sobotah od 10. ure
sje-traj do 5. ure; v nedeljah od 10. ure
sje-traj do 5. ure.

Ne pozabite imeti in staviti
svoje zdravje v moje roke.

pa \$1.00. Vsak zastopnik izda potrdilo
za svoto, katero je prejel in jih ro-
kom priporočamo.
San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: Louis Andolssek in
Frank Škrabec.
Leadville, Colo.: John Hočevar.
Pueblo, Colo.: Ppeter Cullig, John
Germ, Frank Janesh in A. Kočevar.
Salida, Colo. in okolica: Louis
Costello.
Someret, Colo.: Math. Kernely.
Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
Chicago, Ill.: Jos. Bostič, Jos. Blisb
in Frank Jurjovec.
Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank
Laurich in John Zalefel.
La Salle, Ill.: Matija Komp.
Livingston, Ill.: Mih. Cirar.
Mascoutah, Ill.: Fr. Augustin.
Nocomis, Ill. in okolica: Math.
Galshek.
North Chicago, Ill. in okolica: Anton
Kobal in Math. Ogrin.
So. Chicago, Ill.: Frank Černe.
Springfield, Ill.: Matija Barborič.
Waukegan, Ill. in okolica: Math.
Ogrin in Frank Petkovšek.
Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.
Franklin, Kans. in okolica: Rok
Firm in Frank Kerne.
Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in
Peter Schneller.
Ringo, Kans.: Mike Pencil.
Kittimiller, Md. in okolica: Frank
Vodopivec.
Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
Calumet, Mich. in okolica: M. F.
Kobe, Martin Rade in Pavel Shaltz.
Chisholm, Minn.: Frank Govze, Jak.
Petrich.
Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze,
Jos. J. Peshel, Anton Poljanec in Louis
M. Pernšek.
Eveleth, Minn.: Louis Govze in Jurij
Kitec.
Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatič.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Klein, Minn.: Gregor Zobeč.
Great Falls, Mont.: Math. Urli.
Roundup, Mont.: Tomaš Paulin.
Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
Barberton, O. in okolica: Math.
Kramar.
Bridgeport, O.: Michael Kočevar.
Collinswood, O.: Math. Slapnik.
Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob
Debevc, Chas. Karlinger, Frank Meh

in Jakob Resnik.
Lorain, O. in okolica: Louis Balant
in J. Kumšč.
Niles, O.: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Anton Kikelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin in J.
Misley.
Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
Beaumont, Pa.: Louis Hribar.
Broughton, Pa. in okolica: Anton
Ipavec.
Burdine, Pa. in okolica: John
Demšar.
Canonsburg, Pa.: John Koklich.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk, Vid
Kovanšek.
Claridge, Pa.: Anton Jerina in Ant.
Kozoglov.
Export, Pa.: Louis Supančič.
Forest City, Pa.: Mat. Kamin in Fr.
Leben.
Farell, Pa.: Anton Valentinič.
Greensburg, Pa. in okolica: Frank
Novak.
Hostetter, Pa. in okolica: Frank
Jordan.
Imperial, Pa.: Val. Petercel, box 172.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in
John Polanc.
Luzerne, Pa. in okolica: Anton
Osoinik.
Manor, Pa. in okolica: Fr. Demšar,
Moon Run, Pa.: Frank Maček in Fr.
Podmilsch.
Pittsburgh, Pa. in okolica: U. R.
Jakobich, Z. Jakše, Klarich Mat., I.
Magister.
Beaumont, Pa. in okolica: Fr. Špehar.
South Bethlehem, Penna.: Jernej
Koprišček.
Steelton, Pa.: Anton Hren.
Turtle Creek, Pa. in okolica: Frank
Schiffer.
West Newton, Pa.: Josip Jovan.
Willock, Pa.: J. Petercel.
Murray, Utah in okolica: J. Kastelič.
Black Diamond, Wash.: G. J. Po-
renta.
Davis, W. Va. in okolica: John
Brosh in John Tavželj.
Thomas, W. Va. in okolica: A.
Korenčan.
Milwaukee, Wis.: Andrew Fon in
Josip Trtnik.
Sheboygan, Wis.: Anton He, John
Stampfel in H. Svetlin.
West Allis, Wis.: Anton Demšar in
Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: Frank Fortuna,
A. Justin in Valentin Marchina.

Vojno-varčevalne znamke
in Slovenci.

Zelo ugodna in redka prilika se nam nudi ravnsedaj z nakupo-
vanjem vojno-varčevalnih znamk prihranjeni denar nadvse varno in
z dobrimi obrestmi naložiti, zaeno pa tudi pokazati vladi in podani-
kom Združenih držav, da smo vredni zaupanja, ker nas vsled napove-
di vojne Avstroogrski ne smatrajo za sovražnike. S tem smo obvaro-
vani ogromne škode ter rešeni iz zadrege, katere bi bila prinesla ne-
državljanom mnogo skrbi, neprilik in razočaranj.

Za nas Slovence bo najpripravnnejše, da kupujemo znamke, katere
bo mogoče dobiti skozi mesec januar po \$4.12, vsak prihodnji mesec
do konca decembra 1918, bodo stale po en cent več; iste bomo pilepo-
vali na takozvani vojno-varčevalni certifikat, ki je načrtan in ima
prostora za 20 takih znamk. Po preteku 5 let, to je dne 1. januarja
1923, bo izplačala zakladnica v Washingtonu, ali pa katerakoli pošta
v Združenih državah znesek \$5.00 za vsako, na certifikatu pilepljeno
znamko, ali pa za ves pilepljeni certifikat z 20 znamkami znesek
\$100.00.

Pri dvasjet znamkah, katere stanejo tekom meseca januarja
1918 \$82.40, bomo pridobili \$17.60, ali pri eni znamki 88 centov. V
slučaju, da bi bil kdo kdaj pozneje, ko bode kupil znamke v denarnih
potrebah, ali pa bi jih hotel zamenjati v gotovi denar, ga bo zanje
dobil lahko nazaj vsak čas, na odpoved, po preteku desetih dni s pri-
bližno 3% obresti, najsihoda na katerikoli pošti v Združenih državah.

Omenjene znamke prodajajo vse pošte in banke širom Združenih
držav. Priporočati bi pa bilo, da se jih Slovenci kolikormogoče na-
bavijo pri naši trdkri, da potem lahko pokažemo s skupnim zne-
skom, kaj smo vsi skupaj storili za deželo, katere nas je sprejela in
svoje naročje, nam dala kruha in zaslužka, kakor bi ga ne bili naši
nikjer na svetu.

Ako se bodo rojaki odzvali našemu klicu v polni meri, v korist
samim sebi, in slovenskemu narodu za ugled, bomo imeli obilo dela in
skrbi brez zaslužka, toda z veseljem smo pripravljeni za velevažno
stvar storiti vse, kar je v naši moči.

Na celem svetu se dandanes ne more denarja bolj varno in obre-
stnosno naložiti, kakor v vojno-varčevalnih znamkah Združenih
držav. Vsak jih zamore dobiti v vrednosti en tisoč dolarjev, in ne
več. Sezite po njih brez odloka, vsak po svoji moči.

Kadar nam pošljete denar, priložite 16 centov v znamkah za po-
štno registriranega pisma, v katerem vam bomo poslali znamke.

Pripravljeni smo tudi vojno-varčevalne znamke hraniti pri nas,
in v takem slučaju se nam naj pošlje pleg denarja za znamke le 3
cente za poštno pisma, v katerem bomo poslali potrdilo.

Vsako naročilo naj bode podpisano z lastnoročnim podpisom iste-
ga, ki bode kupil znamke.

Tvrška Frank Sakser
in
Slovenic Publishing Co.

83 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Margarita Gautier

Spisal Aleksander Dumas (Sin).

III.

Dne 16. okt. em uri popoldne sel sem v ulico d'Antona.

Iz spalnice se je slišalo klicanje razprodajalec.

Sobe so bile polne radovedne.

Zbrale so se bile vse najslavnejše svedenice elegantnega greha in zopet so jih skrbno od strani opazovale take odlične pošte ne dame, ki so se enkrat porabile izgovor, da mislijo kaj kupiti, samo da so mogle od blizu gledati te ženske, s katerimi ne bodo smele morda nikdar več stati v isti sobi in katere so morda na tihem zavidele za vse njihove skrivne slasti.

Gospa vojvodinja F... se je skoraj dotikala gospodične A... ene izmed najbolj daznih tipov naših modernih kurtizank; gospa anarkiza T... se je nekam pripravljal, da bi kupila neko nizico, za katero se je potegovala tudi gospa D... najbolj elegantna in najbolj znana ter najbolj razuzdana poldana naše dobe; vojvoda Y..., ki pravijo o njem v Parizu, da je zapravlil vse svoje premoženje v Madridu, v Madridu pa, da ga je zapravlil v Parizu, ki pa vendar, kakor vsi taki veliki, še letnih dohodkov ne more zapraviti, je kramljal z gospo M... (z eno naših najduhovitejših pisateljic, ki tu in tam za piše, kar govori, in podpisuje, kar spise), pri tem pa se je intimo spogledoval s tisto lepo gospo N... ki se jo vidi vedno v Champs-Elysees, oblečeno roza ali modro, in ki se vozi z dvema močnima vranecema, s tistima, ki jih je bil prodal Tony za deset tisoč frankov in ki jih je bil v Y... daroval, a mu jih je morala posteno plačati. In sledajče gospodična R..., ki si je prislužila s svojimi zmožnostmi dvakrat toliko, kolikor imajo dajne prve vrste dote, in trikrat toliko, kolikor si prislužijo druge s svojo ljubeznijo; prišla je kljub mrazu in gledali so jo, kakor modokatero drugo.

In našel bi lahko z začetnicami še veliko njih, ki so se zbrali v salonu in ki so bili zelo preseščeni, da se vidi tu, toda bojim se, da bi pri takem naštevaju izgubil čitatelja.

Naj bo dovolj, če povem, da je bila ta množica nebrzdano dobre volje in da so mnogi izmed teh ljudi poznali pokojnico, a je bilo vendar videti, kakor da se je nič več ne spominja.

Vse polno smeha. Komisariji so vpili iz polnega grla. Trgovci, ki so zasedli prostore pred dolgo mizo z izloženimi stvarmi, so zahtevali jezo miru, da bi mogli sklepati v redu svoje kupčije. Ni si moglo misliti bolj pester, bolj šumne družbe.

Pomešal sem se skromno med množico in hudo mi je bilo obnemati, da se vsi vse to v sobi, ki je v njej izdihnila svojo ubogo dušo ona, katere opravo zdaj prodajajo zato, da poravnajo njene dolgeve. Jaz, ki sem prišel bolj zato, da vidim, kakor pa, da bi kupoval, sem opazoval obraze upnikov, ki so odredili razprodajo, in katerih obrazi so se zasvetili vsakokrat, če se je kaj dražje prodalo kakor so upali. Res, sami pošteni, ki so kovali kapitale iz prostitucije te ženske, ki so si prislužili pri njej sto od sto, ki so jo preganjali s svojimi opominji še zadnje ure njenega življenja in ki so prišli zdaj po njeni smrti, da poberejo sad svojih poštenih računov z obrestni vred.

Kako dobro so mi zadeli stari pogani, ki so imeli istega boga za trgovca in za tatove!

Obliko, opravo, dragocenosti so razprodajali res v neverjetni hitri. Toda z vsem tem bi jaz ne bil vedel kaj početi, zato sem čakal dalje.

Naenkrat zaslišim klic:

"Kajiga, krasno vezana in z zlatotiskom na hrbtu, naslov: 'Manon Lescaut'. Na prvi strani je nekaj z roko pisanih opazk. Deset franov."

— Dvanajst, zaključek nekdo po že precej dolgem molku.

— Petnajst, se oglašim jaz.

Cena, sem ne vem. Mislila, da mi oni neka "je nekaj z roko pisanih opazk."

— Petnajst, je ponovil komisar.

— Trideset, se je oglašil prvi ponuditelj z glasom, ki je imel jasen namen ostrašiti.

A zdaj se je razvil pravi boj.

— Petintrideset, sem zakričal z istim izrazom.

— Stirideset!

— Petdeset!

— Šestdeset!

— Sto!

Priznati moram, da bi bil popolnoma dosegel svoj namen, če ti ni bilo namreč na tem, da se postavim pred ljudmi, kajti pri tej zadnji besedi je nastala smrtina tišina in vse se je ozrlo name, češ: kdo more biti gospod, ki hoče po vsi sili to knjigo.

Moj nasprotnik se je udal; izpredel je bil pač, da bi se na daljina tekmovalnem dosegel le toliko, da bi jaz moral knjigo desetkrat preplačati, zato se mi je priklonil ter mi rekel ljubeznivo, čeprav že proketo pozno:

— Odstopam, gospod!

Nikdo drugi se ni več oglašil, zato so mi knjigo takoj izročili.

Ker sem se bal, da bi me ne zapeljala moja trma do nove bitke, ki bi jo bil morda zopet dobil, pričelur bi se bilo moja denarnica počutila pa jako slabo, sem prosil samo še, naj vpišejo moje ime in shranijo knjigo, potem pa sem takoj odšel, uverjen, da si bodo ljudje, ki so bili priče vsemu temu, lorili glavo, kaj me je prijelo, da sem dal sto frankov za knjigo, ki bi jo bil lahko kupil za deset ali največ petinajst frankov. Ena uro pozneje sem poslal po njo.

Na prvi strani so bile zapisane z elegantno pisavo sledeče priproste besede, s katerimi je darovalec poklonil pokojnici to knjigo:

"Kaj je bila Manon proti Margeriti?"

In spodaj podpis:

"Armand Duval."

Kaj naj so pomenile te besede?

Morda je po mnenju tega Armanda Duvala prekašala Margerita ono bodisi po svojih strasteh, bodisi po svojem srcu?

Dugo tolačenje je vsekakor verjetnejše, ker prvo bi bilo samo neprimerna intimnost, ki bi je Margerita pač ne bila sprejela, naj je imela kakršnokoli mnenje o sebi.

Takoj nato sem se napravil ven in vzel knjigo zopet v roko šele zvečer, ko sem legel v posteljo.

Brezdomno, "Manon Lescaut" je genljiva povest in jaz jo znan.

Je skoraj na pamet. Toda še vedno, če jo le dobim v roko, me zgrabi znova in zopet doživljam, pač že stotikrat, usodo junakinje aboja Prevosta. Zakaj ta usoda je pripovedovana tako resnično, da se mi zdi, da sem to žensko sam poznal. V teh novih razmerah pa, ko sem se spomnil, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

MRS. EDISON.
soproga slavnega ameriškega iznajditelja Edisona.

napačna sramežljivost naj nam brani pomisliti na to slepoto srca, to gluhost duše, to nemost vesti, ki omamlja nesrečnice, da nori veselja, ko je do smrti žalostna, petinajst let sem na tem, da stori ki zamori zadnje dobro v njej, da ne sliši več Gospoda, in ki ji iz briše iz spomina sladke besede čiste ljubezni in lepe vere?!

Hugo je spisal "Marion Deslorne", Musset je ustvaril "Bernardetto", Aleksander Dumas "Fernando", — misleci in pesniki vseh dob so poklanjali izgubljenim dušam tribut svojega usmiljenja, in čisto jih je kak velik mož odrešil s svojo ljubeznijo in celo s svojimi imenom. Naj se nikomur ne zdi čudno, da se toliko ustavljam baš pri ti točki, — a bojim se, da so že mnogi, ki so hoteli čitati to povest, na tem, da bi vrgli knjigo v stran, ker si mislijo, da ne najdejo v njej drugega, kakor slavospeve na propalost in proslavljanje prostitucije, in pisateljeva mladost gotovo le še povečuje to sumnjo. Naj bodo averse vsi taki, da se motijo, in naj le mirno čitajo dalje, če je to edini vzrok, da se bojijo mojega spisa.

Popolnoma priprosta je vsa stvar: jaz sem trdno prepričan o naslednji resnici. Ženskam, katerim ni vepila v srce plemenitosti vzgoja, tem odpre Bog dvoje poti do nje: trpljenje in ljubezen. Težki poti sta to, in one, ki jih morajo hoditi, si okrvavijo noge, si raztrgajo roke, toda pri tem ostajajo vendar bolj in bolj za njimi sledovi grešnosti, in do cilja prihajajo že z nagoto, ki jim radi nje ni treba zardeti pred Gospodom...

Oni, ki srečajo take pogumne potnice, naj jim bodo v oporo in naj povedo vsem, koga so srečali, kakaj s tem vabijo že druge take nesrečnice na to pravo pot.

Ne bilo bi prav, ako bi postavili ob začetku poti dvoje napisov, katerih eden bi se glasil "pot pravice" in drugi "pot krivice", ter ako bi rekli čolna, ki prihajajo tam mimo: "Volite!" Tako je treba storiti, kakor je Kristus storil: pokazati potnikom poti, ki vodijo z druge ceste nazaj na pravo, od katere so se pustili zapeljati. In posebno je treba, da te poti niso pretrnjene in da niso videti nemogoče.

Poglejmo Kristusov nauk s tisto čudovito prisposodbo o izgubljenem sinu, da se naučimo usmiljenja in odpuščanja. Jezus je bil poln ljubezni do duš, ki so jih rane strasti, in usmiljeno je vlival balzama v rane. In rekel je Magdaleni: "Veliko ti bo odpuščeno, ker si veliko ljubila." Velikostno odpuščanje, ki je moralo vzbuditi veličastno vero...

Ali smemo biti mi grešniki bolj strogi, kakor je bil Najsvetejši? Zakaj se tako trdovratno držimo nazorov tega sveta, ki se dela trdega, da bi bil videti močan? Zakaj zmetujemo uboge duše, zato, ker krvave iz stoterih ran, ko se ravno iz teh ran razširja stotero zlo, kakor se razširja iz krvi bolnikov stotero boleznij? Glejte, — morda te duše komaj čakajo, da se jih dotakne usmiljena roka in jim rane zatre...

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Obračam se do svojih sodobni-

ci, ki so se spomnili, da bom lahko primerjal njo in Margerito, je vzbudilo v meni to delo še vse večjo zanimanje. In čim dalje sem čital, tem bolj je rastlo v meni usmiljenje do tega ubogega bitja, iz katerega zapuščine sem imel to knjigo. Res, Manon je umrla v puščavi, toda v rokah moža, ki jo je ljubil z vso močjo svoje duše in ki ji je skopal z lastnimi rokami grob; Margerita pa, grešnica kakor Manon in morda spokornica kakor ona, je umrla sredi vsega tega bliska in pač v svoji lastni postelji, a zato v puščavi sreča, bolj strahni, bolj pusti, kakor je bila ona, v kateri je bila pokopana Manon.

V resnici, Margerita ni dočakala, kakor so mi pripovedovali nekateri njeni prijatelji, ki so poznali njen konec, da bi bila stopila cela dva meseca njenega počasnega in trpljenja polnega umiranja le za hip prava tolažba k njenemu vzglavju.

In potem so prešle moje misli od Manon in Margerite k onim, ki sem jih poznal in ki sem jih videl peti ter vriskati na svoji poti proti smrti, ki je pri teh nesrečnicah skoro vedno enaka.

Uboga bitja! Če je že greh, da jih ljubimo, smemo jih vsaj pomilovati. Saj pomilujemo slepe, ki ni videl nikdar solnčne luči, pomilujemo gluhoga, ki ni nikdar slišal harmonij božje narave, pomilujemo neinega, ki ni mogel nikdar odpreti svojega srca, — a

Morda se no začelo čudno in drzno, da hočem iz tega svojega malega predmeta, ki sem ga zasnoval, doseči take velike uspehe, a jaz spadam med one, ki so uverjeni, da vse, kar je velikega, izhaja iz malega. Majhen je otrok, a iz njega zraste mož, ozki so možgani, a sedež so brezkonni misli, samo mala točka je človeško oko — in vendar obsega kolike daljave in širjave.

(Dalje prihodnjiti).

Preiskava velemesarskega trusta.

Mr. Henry, pravnik zvezne obrtne komisije, izjavlja, da preden konča s preiskavo o razmerah v mesni industriji, da dokaže tajni profit, ki so ga prejeli velemesarji. Zaprav ta tajni profit je največ kriv, da imamo visoke mesečne cene.

Mr. Armour pojasnjuje, da ta ki interesi ne morejo podražiti mesa.

Mr. Hene pravi: "Jaz ne predlagam, da se pričnemo osebno razgovarjati z Mr. Armourjem ali katerim drugim mesarjem v Chicago o stvarih, ki jih preiskuje zvezna obrtna komisija."

"Fakt ostane, da niso odkrili da ima tvrdka Armour & Co. interese v živinskih stajah v Chicagu, in vlada tudi ni dobila takih informacij, dokler niso njeni agenti zaplenili pred nekaj tedni gotovo korespondenco med F. H. Princem in J. Oden Armourjem v Bostonu. To korespondenco so imeli dobro skrito v hranilem predalu Colony Trust kompanije."

"Treba je poudariti, da 79.990 delnic Chicago Stockyard kompanije, ki vključuje Armourjeve delnice, so bile spisane na ime F. R. Pegram, ki ne lastuje ene delnice, in ki je hotel zavesti vlado na napačno pot, preden je bila korespondenca zaplenjena, na ta način, da je sporočil komisiji, da njegove knjige ne izkazujejo, kdo lastuje delnice."

Mr. Heney pravi nadalje, da hoče Armour omalovaževati kupčijo v Chicago Stockyard kompaniji. Važno pa je, da dokler tvrdka Armour & Co. ni poroglasila 400 odstotkov dividende v minolem letu, je znasala kapitalizacija le 20 milijonov dolarjev, med tem ko cenijo vrednost posesti v Chicago Stockyard kompaniji na 47 milijonov dolarjev.

Linčarski umor preprečen.

Billings, Mont. — Mehikanec Juan Juareo je ubil policaja in zaprl si ga v okrajno ječo.

Slov. pevsko podporno društvo "ZVON"

SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF BLATNIK, 3582 E. 82. St., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: GUST STRAJNER, 903 E. 63. St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANDREW ŽAGAR, 3704 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Podtajnik: ANTON GORENC, 7729 Osage Ave., Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MIKE VRČEK, 3084 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Zapisničarica: ROZI MAUER, 3522 E. 82. St., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARY GLIHA, 3606 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
MARTIN MARTINŠEK, 3559 E. 81. St., Cleveland, Ohio.
FRANK VRČEK, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:

JOHN FONDA, 7825 Burke Ave., Cleveland, Ohio.
FRANCES ZABUKOVEC, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

VEATAR:

LUDVIK GRUDEN, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

Seja se vrši prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Mike Plutvi Aograd, 3611 E. 81. St., Cleveland, Ohio.

Kmalu se je zbirala pred vratmi velika gruča ljudi, ki je kmalu vlomila vrata. Toda šerif Stone Matlock je zagrozil, da ubije vsakega, ki stori korak naprej. Kmalu je prišla na pomoč policija, ki je razglašala linčarje.

Plinska razstrelba.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

36

(Nadaljevanje.)

Madelajna mu je ponudila roko in ga hotela spremiti do vrat, toda on jo je zadržal.

— Gospodična, če mislite, da me je Leon poslal, se motite. — Da boste še bolj prepričani v čegavem imenu sem prišel, vzemite to pismo, ki mi ga je izročil vaš stari stric, gospod Hauvois.

Iz žepa je potegnil pismo in ga položil na mizo. — In zdaj je rekel — ter se priklonil — pozdravljeni! Deklica je stala nekaj časa sredi sobe, slednjic si je pa zakrila z obema rokama obraz ter omahnila v naslonjač.

Se pozno zvečer je prebrala pismo.

In ko ga je prebrala, ga je zmečkala v pesti ter vzkliknila: — Moj Bog, ali sem zaslužila kaj takega? — Ali sem res sužnja, katere telo in ljubezen se more kupiti? — Ne, ne, nikdar nikdar! — Rajše postanem žena najnižjega berača kot da bi pustila plačati si ljubezen od milijonarja.

Naslednji dan je prinesel pismo gospodu Hauvoisu pismo sledeče vsebine:

Moj dragi stric:

Včeraj zvečer mi je prinesel Vase pismo gospod Byason. Vrnemite mi, da ne morem nanj ničesar odgovoriti. — Uganili ste, jaz ne živim v posebno dobrih razmerah, presneto se pa motite, da bi jaz za denar, katerega mi nudite spravila Vašega sina zopet v Vašo hišo.

Če pa Vaš gospod sin še vedno misli, da ga ljubim, mu povejte, prosim, da se silno vara.

Pozdravljeni, dragi stric! — Zdaj odhajam iz Pariza ne vem, če se bova še kdaj videla. — Izročite moje najskrajnejše pozdrave gospe teži.

Madelajna.

Devetnajsto poglavje.

K R I Z A.

Ko se je Leon ono jutro po predstavi prebudil, je opazil, da leži na zofi skrbno odet. Kara je v sami nočni svileni srajci sedela poleg njega. Bila je blede in prepadena.

Mladenec se ni mogel takoj spomniti dogodkov prejšnje noči. — Kara je pokleknila predenj, začela je ihteti in šepetati:

— Moj dragi, srčno ljubljini, slednjič si se vendarle zavedel. Zopet lahko pogledam v tvoje krasne oči. — Hvala Bogu, strašna noč je končana.

Poljubila ga je in ko je hotel govoriti, je zamahnila z roko. — Rekla mu je, da mora molčati in čuvati svoje zdravje.

— Ali sem bil bolan? — jo je vprašal.

— Ali si zdaj boljši?

Leon je vrgl odoj za sebe ter sedel. — Malo se mu je vrtelo v glavi, toda kmalo je zadobil nad seboj popolno oblast.

Prestrašeno je pogledal Kara, kajti natančno se je bil spomnil, da jo je zapustil, ne da bi se bil prej poslovil od nje.

Ta ženska je dobila nad njim silno moč, da se je je bal kot nikogar na svetu.

— O čem premišljuješ? — je vprašala.

— Jaz... jaz ne vem... draga Kara.

— Česa ne veš?

— Mislim sem, da si bila včeraj jezna, ker sem kar tako odšel.

— Jezna? — Jaz da bi bila jezna, tudi če bi imela vzrok za to. — Leon, jaz te ljubim. — O, če vedel, kako silno te ljubim. — Od tebe pa zahtevam samo nekaj.

— Kaj zahtevaš, draga Kara?

— Zahtevam in te prosim, da ne zavračaš moje ljubezni. — Tudi me, bi mi, samo moje ljubezni ne zavračaj. — V imenu uamljenega in vsemogočnega Boga, pred katerim sva si zaobljubila zvestobo, te prosim, nikar ne zavrzi svoje žene.

Nežna Karina postava se je pričela tresti. — Iz oči so ji vdrle solze in bila je prava podoba silnega obupa.

Opotekla se je, padla je na kolena ter objela Leonove noge.

Leon je bil zmeden, globoko ginjen ter v veliki zadregi. — Sklonil se je k nji ter jo poljubil na čelo.

— Kako vendar prideš na tako misel?

Kara se mu je izvila in si začela brisati solze.

— Leon, ali se ne boš jezil, če ti nekaj povem in če te nekaj vprašam?

— Saj sem ti že rekel, ljubica.

— Dobro. — Odkar sva se vrnila s poročnega potovanja je pa dila med naju senca. — Toda to ni pravzaprav senca, pač pa stene, ki jev isoka, visoka in katere ni mogoče tako hitro premestiti. — Ne rečem, da živiva v posebno dobrih razmerah, toda zdi se mi, da ti doselej ni še ničesar manjkalo. — Zdi se mi pa, Leon, da me ne ljubiš več. — Zdi se mi in skoraj prepričana sem, da ljubiš neko drugo.

Leon ji je hotel nekaj odgovoriti, ona je pa nadaljevala:

— Morda je to kaka stara ljubezen, ki je začela znova žareti? Zakaj mi nisi vsega povedal, Leon? — Zakaj si mi tajil? — Zame in in zate bi bilo boljše, če bi bil odkritosrčen. — Celo noč sem bila pri tebi in ti si govoril v sanjah. — Slišala sem samo tvoje besede, njih smisel pa slutim.

Leon je sklonil glavo.

— Da, Hortenza, pevko, katero sva včeraj videla v gledališču, poznam. — Te nenadno srečanje me je silno presenetilo.

— In ti jo ljubiš?

— Da bi jo ljubil? — Nekoč sem jo ljubil, potem je pa zavrnila mojo ljubezen.

— Z drugimi besedami rečeno: igralka, komedijantka je zavrnila tvoj ljubezen.

— Ona ni bila vedno igralka, in če je zdaj, je igralka posebne vrste.

— Ah! Te besede so mi dokaz, da jo še vedno ljubiš. — Če bi je ne ljubil, bi ne govoril o nji s tako obzirnostjo. — Kaj namera vaš napraviti?

— Kaj nameram napraviti?

— Seveda. — Povedati moram. — To damo si zopet videti in jo boš najbrže videl še večkrat. — Ona se bo gotovo poslužila vseh sredstev, da bo vzbudila v tebi staro ljubezen.

— Draga Kara, prepričana bodi...

— Ne prepričaj me o nobeni stvari, o kateri nisi sam dobera prepričan. — Ti ljubiš neko drugo žensko bolj kot mene in ne boš odnehal prej, dokler se ji znova ne približaš. — Moj Bog, Leon, to je nekaj strašnega! Vsem sem žrtvovala, vse sem ti dala, in zdaj me zavračaš!

— Za božjo voljo, kaj vendar govoriš? — je vzkliknil Leon. — Ti si preveč drugogleda. — Prisrčen ti, da ji nikoli več ne bom črnil niti besedice o ljubezni. — Ona me je pahnila od sebe, še predno sem tebe poznal. — Ono sem prenehal ljubiti še prej, predno sem tebe poznal.

— In ravno zategadelj nisi nikoli govoril z menoj o gospodični Bordoni?

(Dolje prihodnjiki.)

DR. ROSENTHAL, specialist,

622 PENN AVE. Ure: od 9. do 8. PITTSBURGH, PA.
Dr. Rosenthal, specialist, nad 20 let. Ako imate katerikoli možko bolezen na krvi, živcih, želodcu, ledicah, mazulje, revmatizmu ali mehurju pridite k Dr. Rosenthalu po nasvet in on vam pove, ali morete biti ozdravljeni ali ne.
Dr. Rosenthal zdravi vsak slučaj z najboljšimi zdravili iz Evrope, Indije, Kine, Južne Amerike in vseh delov sveta. On skrbi, da ozdravi svoje bolnike. Jamčena čista zdravila.

Najstarejša angleška gostilna.

Mesto Manchester na Angleškem se lahko ponaša z najstarejšo gostilno. Gostilna Sever Stars (Sedem zvezd) se nahaja še vedno v istem posloppju, kakor pred 560. leti.

ZAHVALA.

Najpristranejši se zahvaljujem članom društva Triglav št. 2 SNPJ, ter vsem znanec in prijateljem, kateri so v tako polnem številu spremili dne 19. decembra 1917 mojega nezabnega soproga, oziroma očeta

JOHNA OREŠARJA

k zadujemu počitku. Ravnotake se zahvaljujem pogrebnikom: nadalje društvu Triglav št. 2 SNPJ, ter družinam John Jalovec in La Vo Zevnik za krasne vence.

Najlepša zahvala odbornikom društva Triglav št. 2 SNPJ, ter g. John Verderbarju, gl. tajniku, in g. Anton J. Terbovcu, gl. blagajniku SNPJ, za v resnici hitro in točno izplačitev posmrtnine. Se enkrat hvala vsem!

Zalujoči ostali:

Ursula Orešar, soproga.
Marija, Ivan in Ursula, otroci.
La Salle, Ill., 28. dec. 1917.

Dr. LORENZ.

Jaz sem edini slovenski govorci specialist možkih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do poldne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popol. V nedeljo od 10. dop. do 2. popol.
DR. LORENZ, specialist možkih bolezni, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

Rojaki naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI LIPANI ZDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELO SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-UGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

Naročite in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

—000—

Rojakom naznanjamo, da smo stopnikov. Dozdaj je naročenih že več kot 6000 istisov. Te bomo najprej razposlali. Ker smo tiskali Koledarja le omejeno število, opozarjamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga takoj naroče. Uredništvo.

CENIK KNJIG

katero ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahno nemško-angl. tolmáč vezan —50
Domači zdravnik v hrvaškem jeziku, vezan —60
Hitri računar (nemško-angl.) vezan —50
Poljedelstvo —50
Popolni nauk o čebelarstvu, vez. \$1.00
Sadjereja v pogovorih —25
Schimpffov nemško-slov. slovar \$1.25

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem —50
Doli s orožjem —50
Mislja 2 zvezka —50
Odkritje Amerike —1.00
Pegam in Lambergar —25
Pod Bobom, Sl. Večernice —25
Postrežba bolnikov —50
Slov. novele in povesti —25
Socializam —15
Socialna demokracija —10
Trina št. in trtoraja —10
Učna živoreja —10
Veliki slovensko-angl. tolmáč —2.00
Trojka —50

Vojna na Balkanu 13 zvez.

Zgodovina c. kr. pešpolka št. 17 s slikami —50

Ziviljenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjevega Rudolfa —75

RAZGLEDNICE:

Newyorške, bofične, velikonočne in noveletne komad po ducat —03

Album mesta New York s krasnimi slikami —25

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Italijanska vojna mapa —15
Avstro-ogrski, veliki vezan —50
Cel svet mali —10
Cel svet veliki —25
Evropa vezan —50
Vojna stenaka mapa —3.00
Vojni atlas —25
Zemljevidi: Ala, Aris, Colo, Cal. itd. po —25
Zdrženih držav mali —10
Zdrženih držav veliki —25
Zdrženih držav stenaka mapa —3.00
Na drugi strani pa cel svet —3.00

Opomba: Naročnikom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, bodisi nakaznici ali poštne menizke. Poštneje je pri vseh cenah to vrsteno.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Potrinih srecem naznanjam prijateljem in znanec žalostno novice, da je moj preljubi in nepozabljeni soproga oziroma oče

ANTON GUNDE

v starosti 41 let dne 22. decembra po dolgotrajni bolezni mirno v Gospodu zaspal. Truplo ranjkega smo izročili materi zemlji dne 24. decembra s sv. mašo na katoliškem pokopališču v Oxly, Mo., po Rev. J. A. Hurčku.

Ranjki je spadal k društvu sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. V tej svobodni deželi je prebival nad 17 let. Tukaj zapuščal zalujočo soprogo s petimi nedoročnimi otroci, v rojstni domovini pa štiri brate in eno sestro. Doma je bil iz vasi Velike Vodenice št. 5. fara Koštanjeva na Dolenjskem.

Lepa hvala gg. F. Levra in njegovi soprogi, F. Osojniški, Anton Maretič in F. Kovačič ter njegovi soprogi in sinu, ko se prečuli pri ranjku, ko je še ležal na mrtvaškem odru; lepo hvalo izrekam tudi gg. J. Trebec, J. Zammerman, F. Dobnikar in M. Henskar ter vsem ostalim, kateri so se vdeležili pogreba in mu izkazali zadnjo čast. Posebno iskreno zahvalo pa izrekam g. F. Levraju, ki je nam priskočil na pomoč v bolezni, ko je še ranjki živel ter nam storil s svojim krščanskim dejanjem veliko dobrote. Še enkrat najlepša hvala vsem!

Počivaj v miru, duša tvoja naj se raduje nad zvezdami, kjer se zopet vsi vidimo, preljubi naš in nepozabljeni mož in oče! Lahka naj ti bo ameriška zemlja in večna luč naj ti sveti!

Zalujoči ostali:

Mary Gund, soproga.
Tony, Vladislav, John in Gregor, sinovi.
Angela, hčer.
Naylor, Mo.

Rad bi izvedel za naslov mojega brata JOŽE KORBAR: Pred nedavno je bival v Belt, Mont. Ako se mi oglasi, mu bom zelo hvaležen, tako tudi drugemu, ki mi javi njegov naslov. — Louis Korb, 28th Co., 7th Training Battalion, Camp Sherman, Ohio

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše maslo na čisto kavo, kor tudi za moške brke in brado. Od tega masla srastejo v štih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi možikni avstrijski brki in brado in se bodo odpadli in osvelili. Revmatizem, kostbol ali trganje v rokah, nogah in v kritu, v osem dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bule, ture, kraste in grinta, potne noge, kurja česna, osebline v par dnevih popolnoma odpravim. Kdor bi moje zdravila ovesa seveda rabil na jamčim na \$5.00. — Hitro takoj po enaki, ali ga takoj pošljite kartoni.

Krasni Bogati KOLEDAR za leto 1917 svetovi.

JAKOB WAKOČ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Chicago in sploh v državi Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pletko.

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat presotoval države, v katerih se naš rojak naznanja in je povzročil dobro poznanje. Upati je da mu bodo naši rojaki v vseh delih na roko, posebno pa, kar ima zadrževanje naše osebe.

Rad bi izvedel za naslov mojega brata MARTINA BELE, doma iz Fotovrka pri Novem mestu, Dolenjsko. V Ameriki že biva nad 20 let. Pred več leti se je nahajal v New Yorku in sedaj ne vem za njegov naslov. Prosim ga, da se mi javi, ali pa če kdo ve njegov naslov, naj mi blagovoli naznaniti, za kar mu bom zelo hvaležen. — Frank Bele, 722 Holmes Ave., Indianapolis, Ind. (29-1-2-1)

VABILO

VELIKO ZABAVNO

in

PLESNO VESELICO,

katero priredi

DRUŠTVO SV. ALOJZIJA št. 36 JSKJ v Conemaugh, Pa., v soboto 5. januarja 1918.

Začetek točno ob 7.30 zvečer.

Vstopnina za moške 35c;

Tem potom vabimo vse rojake in rojakinje iz te okolice, da nas blagovolijo posetiti na omenjeni večer. Za dobro postrežbo in zabavo bo jako dobro preskrbljeno.

K obilni vdeležbi vabi odbor.

(28&31-12&2-1)

Fozor, rojaki v Rusiji! Rad bi izvedel za naslov mojega brata JOŽEFA ROZMAN, doma iz Spodnjih Dupel pri Trziču na Gorenjskem. Nahaja se v ruskem ujetništvu. Nahajal se je v Deboljskem. Ker pa sem se preseil iz Rock Springs, Wyo., sem pa njegov naslov izgubil. Prosim cenjene rojake v Rusiji, ako vedo za njegov naslov, da ga mi naznanijo. Kdor mi javi pravi naslov, dobi 5 dolarjev nagrade. — John Rozman, 389 E. 162. St., Cleveland, Ohio, U. S. America. (31-12-3-1)

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljke, s številkami, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti pri komogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katere smo jim poslali, so se nam povrnila.

Tvrška Frank Sakow.

Bachnik Frank No. 329639	Kastelic John No. 44708	Pinter No. 330948
Bartol J. No. 330723	Kraljič Martin No. 214380	Reeman Frank No. 44296
Bear Dan No. 260638	Kovač Frank No. 260941	Samide Frank No. 330721
Beljan Ana No. 319997	Lenarčič Josip No. 44558	Sinčič John No. 330762
Besens May Mm No. 330062	Meden John No. 331014	Spaniček Rom No. 328894
Bobič Vajo No. 260583	Merkun Anton No. 331355	Starčević John No. 331076
Božičković Djuro No. 260581	Mikolich John No. 329252	Tehier Anna No. 328896
Braun Mary No. 260842	Oswald Luise No. 260632	Turk Charles No. 330351
Dolar Valentin No. 330086	Oswald Joe No. 260821	Turk Ivan No. 260647
Grgurič Blaž No. 260573		Turk Jernej No. 329741
Gubert Giuseppe No. 223085		

MODERNO UREJENA Tiskarna Glas Naroda

VRAKO RSTNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH

CENAH.

DELO OKUENO.

IZVRŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

ONLJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VRA NARODILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.